THESAURI ET ARMAMENTARII
MEDICO-CHYMICI APPENDIX
Philosophico-poëtica videlicet

TESTAMENTUM HADRIANEUM,

Quo suam

De AUREO Philosophorum LAPIDE sententiam,
adeoquè ultimæ voluntatis suæ dispositionem,
Sapientiæ & doctrinæ filiis revelat
Author.

2.

MAGNI HERMETIS TRISMEGISTI

Fideicommissariis & discipulis, gratæq; & memori Posteritati.

ALii de aliis, quibus discessuri, manentium augeant facultates, sæpè opiniones, sua elucubrent, legant annua, bima, trima, gravantes fideicommissis quartis & restitutionibus, quos jam beasse visi fuêre. Quotusquisq; non etiam ex prudentissimis in communi illâ hallucinandi materiâ, vitium passus à semetipso; quorum opes & ideas postmodum aut orcinalis evertit, aut mora atterit atq; differt. Nos hic vobis non Cretense aliquid Dædali, Tantali fugacia poma, hortosvè pensiles adumbramus, & fingimus Semiramidis; sed Colchidis ultimum deferimus honorem & saturnina monstramus regna, horas Dearum recensente; beatas ratasq;. Professi ingenuè in Sulphure, Sale, & sole naturæ esse omnia & quasi filo Ariadnes Theseum deducimus, muliebre & abjectum solutionis & coagulationis officium; quomodo bis, ex uno fiant duo; hi rursus uniantur & in orbem redeant: Fermentum demiq; & Mulciberis in digestione usum Mœchique audaciam canimus & recommendamus: Neque hic vobis Manticæ opus conjecturis, F. Vasquii, Success. progress. vel Pretani interpretat. ultim. volunt. Planius quàm Majestas rei patitur, Archæo recluso, immaterialem materiandam pandimus materiam, fractoq; cortice nucleum denudamus: Lulliani Testamenti non imitatores sed interpretes. Mactamini igitur animis, vosq; met ipsos dignos ostendite, qui tanti Thesauri non ignobiles hæredes efficiamini, quod dum fiet, quando amicam gratamq; naturæ & radicalem Aphrodisiæ Martisq; sociastis in Balneo suo sua viationem, quo & crescere & multiplicari poteritis. Valete posthumi & Hadriani fidei commisso fruamini.

AD

AD
ILLUSTREM ET GENEROSUM
COMITEM AC DOMINUM
DN. GEORGIUM LUDOVICUM
Comitem à Schwartzbergk/Dynasten in
Hohenlandesbergk/ & Murauw/&c.
S. Cæs. Majest. Consiliarium, Camerarium, & supremum Aulæ Marschallum, Dominum suum clementissimum.

SUm memor illorum, quæ me, Generose Dynasta,
Concessum illustres postquam, phœbo auspice, vultus
Nosse tuos, ubi magnanimus decumberet Heros
Tillyus, ignivomo traje&tus crura metallo;
Immò tuas etiam peteret cum postea fibras
Mors Sicelice minax, fatalibus obvia plagis
Atq; Illi atq; Tibi; nostræ depulsa per Artis
Vim tamen, à sacrâ benedictam Numinis aura:
Quæ tum quæ benefacta, meas quæ Gratia Musas
Concomitata! novumq; novi gratatus ut inde
Noster Apollo sibi tanti Fautoris honorem!
Hac memori ceu mente sedent, meritisq; subinde
Fas ubi, grata mihi sermonibus ora resolvunt:
Sic prodire datâ, quidni jam longiùs ansâ
Illa eadem patiar, doctumq; meare per orbem?

Magnum illi decus, Excelsos habuisse suorum
Cultores studiorum Animos. Quis clarior Heros
Doctrinâ, Hâc etiam, naturæ quæ abdita pandit
Quæ chymicas scrutatur opes, Lapidemq; Magistrum?
Hunc egò (Philosopho quid enim pretiosius?) almæ
Dum sophiæ proli Testamentalibus istis
Offero descriptum foliis, quo dignius edam;
Hoc nisi præsidio, tua quod, Comes inclyte, virtus,
Phæbigenis bene nota viris, merito sibi jure
Vendicat, exempliq; tua illa scientia rari?
Ergò his quod titulis debetur, id accipe clemens,
Accipe, & illustris clypeo defende Favoris,
O Generose Comes, nostris memorande Camænis,
Dum mentem his, vocem dum plectra movebit
Apollo!

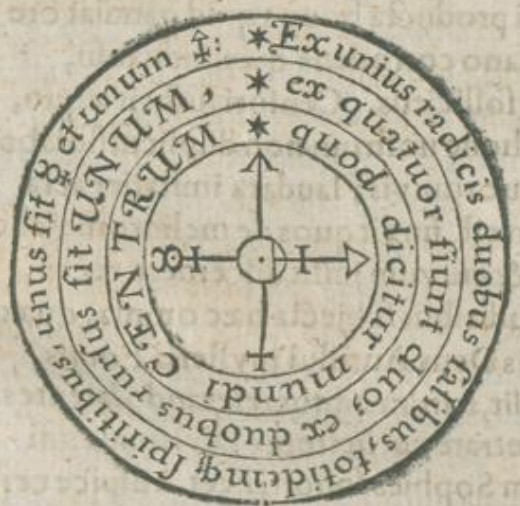
Illust. Generos. T.
Addictissimus

HADRIANUS à MYNSICHT,
Comes Palat. Med. U. Doct.
P. Laur. Cæs. &c.

AU-

AUREVM SECULVM REDIVIVUM.

QUæsivi, inveni, purgavi sæpius, atq;
Conjunxi, maturavi, Tinctura secuta est
Aurea, quæ mundi centrum nunc dicitur; Inde
Tot sensus, tot scripta virûm, variæq; figuræ.
Omnibus ingenuè fateor, Medicina metallis
Infirmisq; simul. Punctum divinitùs ortum.

TESTA-

TESTAMENTUM HADRIANEUM DE AUREO Philosophorum lapide.

THesaurum tibi, Lector, habes, quem numine dextro
Curis inventum sumptuq; ingentibus usu,
Si placet, esse tuum, non invidus annuit ille,
Ille Dei dono nobis largitor Apollo.
Ingenuis mea pando viris, quæ voce rogantum
Communi producta bono; quid ganniat ore
Zoilus, insano corrodens quælibet ausu,
Haut ego sollicitus. Censori sufficit æquo,
Qui sapit, hunc nostrum non displicuisse laborem.
Carpere quorum vis; laudata imitarier acta
Paucorum est, finxit quos de meliore metallo
Juppiter, & curvum jussit discernere recto.
His mea judicibus subjecta hæc *omnia*, quæq; his
Alta magis *Deus Auriflui* mysteria Fontis
Nosse dedit, naturæ aditus reserando latentes.
Quos penetrare cui licitum (Divi unius uni
Sed licitum Sophies soboli, licet Auspice certo,
Auspice supremi divino munere patris)
Hunc radiante beat felix sapientia vultu,
Huic assurgit honos, hunc divite copia cornu
Regificas superare facit quàm uberrima gazas!

Pro-

Prodidit ante annos hæc ficto nomine paucos
Ille mei interpres genii genuinus, in auras
AUREA producens REDIVIVI tempora SÆCLI
Ille, inquam, HINRICUS verso MADATHANUS amictu;
Quem se dum captans ventosæ encomia laudis
Nescio quis vanâ mentitur fronte Batillus,
Ecce rapi indignum justè indignatus honorem
Providus ipse suo, spem præter, Apollo clienti,
Detecto Authori sua nomine reddidit, istis
Ne deìn se jactet fallax cornicula plumis.
His adeò illa mei foliis contenta libelli
Clariùs ingrato mysteria pandere mundò
Propositi haut nostri fuit hactenus; unio porcis
Nec debetur enim, canibus nec sacra prophanis:
Parti orbis tamen eximiæ, natisque sophorum
Ingenuis concessa mihi invidisse talenta
Ne videar, soli tantùm, nec natus & illis:
En tibi, progenies cœli, quæ Nuncius olim
Rettulit ille meus, peregrinâ veste revinctus,
Ipse ego, detracta (superi quod velle videntur)
Schemate, cuncta lubens præsenti publico dextrâ,
Publico sed tabulis Testamentalibus, illâ,
Quâ par est, formâ solenni. Tu omnibus, Hæres,
Quæ lego monumenta mei tibi pectoris, almi
Numinis in laudem, ceu fas, mente utere grata.
Ergò sua ut constet perfectio Testamento,
Quæ testor, mecum confirmante ritè vocati

Septem,

Septem, affigentes signacla Hermetica, Testes,
Saturnus senior, Phœbus, Cyllenius ales,
Juppiter ille bonus, Mavors, Dea Cypria, Luna.
Additus his cunctorum Hermes pater ille sophorum
Scriba requisitus, conceptis omnia verbis
Connotat, & fidâ custos asservat in arcâ.
His verò haut quaquam fas est absentibus ulli
Pro libitu fractis concluſa recludere signis,
Haut est; sed cunctis totum præsentibus illis
Ceu decet institui, sic fas absolvier actum.
Irrita sunt etenim, sunt cassa vigore, vel unus
Hoc Testamento si desit Testis aperto.
Quanta sed hîc lateat quàm fundo divite gaza,
Quæ legata tuis committitur usibus, Hæres,
Ipsa, resignatis, Testamentalibus hisce,
Solemni patefacta modo contenta docebunt.
Illius intereà, dum clausum Hermetica servant
Scrinia, secreto solis sed habenda sub *usu*
Vobis, ô Divæ Sophies veneranda propago,
Dii quibus illustres arcano lumine mentes
Largiti, arcanis veri penetralibus aptas.
Vestro hæc Nostra bono prostant; vulgaribus illis
Ignota ingeniis, nec prodita; quam libet ausu
Sæpè arrepta sibi temeraria lingua protervo
Delambens, tali censuram eructet ab ore,
Quali, Pana inter cum quondam & Apollina judex,
Riden-

Ridendas aſini meritus Mida regulus aures.
Scilicet iſte, ſuis niſi reſpondentia factis,
Et cerebro cognata ſuo, nihil approbat unquam:
Grex hominum arcanis indigni talibus, almi
Numinis indultu, precibus quæ induſtria multis
Obtinet, ingenti non delaſſata labore,
Fracta nec invidiæ telis, nec morſibus hydræ.
O mihi cum varia luctanti ſæpè Chymera⌣
Dum me Diva ſuam deducit Pallas ad artem⌣,
Quod livor technas, quas dira calumnia fraudes
Objicit! à cœptis retractet ut improba ſacris.
Vincit Amor veri tamen, alma Scientia vincit,
O mihi præ innumeris electa Scientia numinis.
Et cur non? cunctis cum ſit præſtantior, ullâ
Quos unquam tenuit Rex vel ditiſſimus arcâ.
Magnæ olim Salomonis opes, opulentia Cræſi
Magna fuit, magnos auri poſſedit acervos
Semivir Aſſyria Rex Sardanapalus in aula⌣,
Magnos magni alii Reges tenuêre Ducesque
Theſauros; tantum ſed præſtat hic omnibus unus,
Stagnanti quantum ſcaturigo viva paludi.
Hæc ergò Auriflui quisquis tibi flumina Fontis
Ebullire cupis, ſacrosque haurire perennis
Ambroſiæ latices, miſſo, cui ſtultus inhæret,
Viſcere naturæ vegetabilis, aut animalis,
Miſsâ multiplici variarum indagine rerum;

Quæ dum naturis incumbit vana remotis,
Seque ipsamque artem nigris obnubilat umbris;
Nuda hæc nostra tene: minerales excute venas,
Erue, quæ gremio tibi fert natura propinquo.
Hic illam invenies, quæ nostri est unica tantum
Materies lapidis, tantorum prima bonorum
(Aspectu quamvis externo vilis) origo.
Hic fons ille sacer, Lympha hæc benedicta sophorum,
Mercuriale decus, Flos auri fertilis, unus
Nobilium Thalamus sponsorum & nobile semen.
Sic rerum una fuit, quas condidit alma Jehovæ
Dextera, materies, unum chaos, omnibus unum
Principium, unde Dei virtute exire supremi
Jussæ res omnes, totus quas continet orbis.
Noster & à simili massâ lapis exiit unâ,
Massâ compactâ, confusâ, quatuor illa
Quâ contenta latent naturæ elementa creatæ
Semina, maternâ tandem quâ nascitur alvo
Nobilis ille almæ naturæ partus & artis.
Una eadem ut lapidis nostri, sic mater & ipsa
Prima metallorum, quæ scire cunque necesse est,
Formarum ipsa capax, species queis visitur omnis
Eductis quotquot gremio telluris ab imo
Ille Planetarum septenus præsidet ordo.
Ecce sed has omnes, his fortior omnibus unus,
Si qua metallorum formis solvenda per artem

Con-

Congenitis, primæq; ſuæ reddenda ſubinde
Materiæ, virtute regit Lapis ille magiſter.
Perfectam imperfecta jubens aſſumere formam.
Unus id ille poteſt, non ulli imitabile rerum
Quæ ſubjecta polis; uni ceu propria virtus
Magneti ferrum trahere, aut ſe jungere ferrò.
Hinc medico perfectus honos, hoc pendet ab uno
Clave magiſterium, noſtri diadema theatri,
Claros Artifici pariens Ars celſa triumphos!
Hos igitur quicunque cupis, contentus inhære
Materiæ, quam dixi, uni, nil iſta moratus,
Quæ variis deſcripta libris tibi plurimus offert
Philoſophus, varias perquirens materiarum
Ciſternas ſteriles, veroque à Fonte remotas.
Una eſt, una manet ſecreti janua noſtri:
Quære hanc, invenies quærendo ritè, quod optas.
Qualis at hæc, inquis, quibus invenienda ſub aſtris
Materia, & quonam ſignanda eſt nomine tandem?
Eſſe metallorum, jam dictum eſt antea, matrem,
Cum mineris quæcunque ſuis terra exhibet usquam,
Concipit hæc, nutrit, minerali enititur alvo
Denique maturum fecêre ubi tempora partum.
Addo, quod ipſa hominum generet, generata ſubinde
Nutriat & firmis ſuſtentet corpora membris,
Hermaphrodita potens, ſub corpore ſcilicet uno
Fœmina Masque ferens biſſe xas ſemine vires.

Astra huic effigiem, vires elementa ministrant
Deque suo relinquam fingit vis terrea formam.
Non hæc Hispano sub cœlo, aut montibus Indis,
Non Italo quærenda solo, Lybicisq; sub astris;
Nostrâ profertur, Nostrâ tellure videtur
Cottidiè, res communi communis in usu,
Sæpè & per vicos puerili exercita lusu,
Res parvi æstimii, vim quippe ignota latentem,
Noscere qnam paucis concessum munere Divum.
Et meritò. Manibus quod enim rhomphæa furentum,
Nobileque immani quod cornu Rhinoceroti:
Hoc ea præstit idem, quantumvis optima per se,
Væsani insanum si vulgi prostet ad usum:
Pejor tantò etiam turbis toto orbe ciendis,
Imaque supremis miscendo & sacro prophanis,
Quantò nobilior rebus res unica cunctis.
Sed quidnam hæc tandem? Dicam. Substantia salsa est.
Est aqua sicca, est spiritibus dilecta aqua cunctis,
Ignitum est oleum, vi non combustile sævâ
Vulcani, irato quem cum que ore evomat ignem,
Est reserans concluſa, sibi & conformia reddens
Omnia naturæ Clavis miranda latentis.
Crudâ hæc sese offert facie, membrisque videndam
Impuris, cum prima suo procedit ab ortu:
Vires ipsa tamen tali edit corpore tales;
Corruptum emendat ventrem, læsa ilia sanat,

Puram

Puram restituit, pulsa putredine, carnem,
Omnem inimica fugat malè-gratam naribus auram:
Communis Medicina omni, seu rebus abundet,
Paupere sive in opem toleret sub culmine vitam.
Hinc de se titulis auditur talibus ipsa:
Sum Lapis, Imperii regum moderamen, egenæ
Solamen vitæ, parili, quem dives egensq;
Jure tenet, sum lusus, ego puerilis, opusq;
Fœmineum, sæpè abjectâ contemptior algâ,
Pes quam per luteos in volvit stercore vicos;
Me Regem agnoscit tamen, & mea pronus adorat
Sceptra metallorum Synodi septemplicis ordo.
Hanc ergò Ignotam mundo, mersamq; tenebris
Hactenus, incultam, sterilem, & sine honore jacentem,
Aspirante Deo, nostri illustrabit abundè
Lux Testamenti, fructusque ostendet amœnos.
Cujus ut indigitem proprium tibi deniq; nomen,
Scito, quod antiqui facie sit filia vatis
Calchantis, Milui simul orta rapacis in Ortu,
Ortu cujus ego, Chimicâ quoque natus in arte,
Tempore quo mœchum cepit cum conjuge Martem
Mulciber ignipotens, Diis exhibuitque videndos.
Tu si hujus nostræ roseumque gravemque cruorem
Virginis, humoremque potes si demere siccum
Alitis & niveum, tibi regis parta corona est;
Candida nam croceos circumfluit unda vitellos.

Sed quorsum? Exposuisse sat hîc, quæ nostra sit illa
Materia, ingenuum quod nomen præferat, & queis
Inquirenda locis. Tu vana sophismata deîaceps
Linque per anfractus te seducentia curvos,
Herbarum omne genus fas missum, animalia linque
Corpora dum lapidem cura est tibi quærere nostrum.
Nil caro, nil sanguis, quæq; excernuntur abillis
Menstrua, sperma, hominum genitalibus edita vasis,
Stercoraq; urinæq; dabunt; nil crinibus, ovis,
Nilq; secundinis, viridivè inveneris herbâ.
Sementi fructus respondet scilicet; atque hinc
Stercoreum inveniet, qui stercora seminat, agrum.
Nec minus in cassum sudabit, quisquis in Auro
Quærit & Argento. Sic purior illa necesse est,
Sit digesta magis vulgari materia Auro
Argentovè, suâ quæ vi penetrare metalla
Possit, in Argentum mutans quæcunque vel Aurum.
Nil opus ingreditur nostrum vulgare; sophorum
Solo ex Mercurio trahitur, *quo tingimus*, & quod
Perficit imperfecta. *Hoc* est punctum, hoc medium
Naturæ, impurum à puro quod segregat, hoc est, (illud
Cui, licet extracto nullis nullâ arte metallis,
Seu perfecta, vices admittere nescia, sive
Imperfecta sient (vitali quippe alimento
Quæ cassa omninò & genitali semine vitæ
Nullum ex se simílem sibi possunt gignere fœtum.

Quid?

Quid? quod & impuris sint plena illa omnia morbis
Imperfecta, suæ mediorum hinc indiga curæ
Ex alio, in propriis quæ virtus denegat absens)
Vis uni tamen omnis in est, quamcunque metalla,
Quam mineræ & natura tenet vegetabilis, immò &,
Quâ superi pollent septem virtute Dynastæ,
Prævalet, humanos mirèque operatur in artus.
En tibi materiam, proles Phœbeja, nostram
Ætherei Lapidis. Tu dehinc, dum quæris eandem,
Fac tibi sint viridis vestigia nota Leonis!
Sed notâ oblatâque tuis Jova auspice, tandem
Materiâ manibus, quid agendum, disce deinceps,
Optatam ut liceat voti contingere metam.
Cernere ab impuro purum sapientia prima est,
Non nisi perpurgata probè crassisque soluta
Materia à membris, ac sublimata decenter,
Tingendi medium fiet, subtilia tantùm
Viscera naturæ imis queis spiritus exit,
Exserere hasce valent penetrando corpora vires.
Perfecto hòc, ex purgatâ post elice prudens
Materiâ contentâ duo, Sal, Mercuriali
Nomine philosophis insigne, oleq; deinde
Sub formâ Sulphur rubicundum & pondere plenum.
In Sale cuncta latent arcana: hoc solvere quisquis
Noverit, arcani penetrabit in intima Templi.
Hæc aquila illa alba est Rubeo cognata Leoni;

Hic

Hic sponsus Niveo & Rubeo pulcherrimus ore,
Millenos inter multos lectissimus, auro
Cui caput è puro. (Albæ
Scire sed ex usu hìc, non totum Aquilæ illius
Sumendum corpus; sed corporei intima succi,
Crystallos, inquam, niveo candore nitentes
Sic neque tota tibi Rubei capienda Leonis,
Membra; sed interior rubicundi sanguinis humor,
Purgatum impuro nimirum Sulphur ab omni.
Præcipuus labor hic, preciique industria magni,
Qua nisi tu utaris bene, & interiora recludas
Viscera, nil Sulphur nec Sal tibi proderit unquam.
Ex sale Mercurius (Lac virginis illud, & illa
Philosophæ Nix alba scholæ) procedat, hic unus
Janitor est sophiæ & totius claviger artis!
De Rubeo atq; Albo hæc, quali elicienda labore,
Sufficiant, sequitur, qua sint ratione deinceps
Conjungenda, sacram quò perficiantur ad artem.
Auspiciis igitur *divinis quisquis* eò usque
Progressus, *plenè* ut purgatum cum sale sulphur
Obtineat, porrò conjungere pergat utrumque
Philosophûm juxta pondus, natura quod ipsa,
Quantum opus est retinens, digito velut indice mon-
Hinc obsignatis signaclo Hermetico iisdem (strat-
Conveniente gradu moderatum adhibeto calorem,
Quali suppositis, pullorum avida, incubat ovis
Galli-

Gallina, aut fœtus maternâ creſcit in alvo.
Vanus enim labor omnis erit, fruſtranea cura,
Subjectum prudente manu nî rexeris ignem
Sic thalamo junctis clauſo Niveâ Rubeoque,
Conjugibus, ſuperûm prece adora ſupplice Numen,
Permixtum hoc opere ut videas cum uxore maritu.
Tempore & ecce brevi miſtis, ſpectabis, in unum
Binis, Æthiopem nigrum & corvi caput atri!
Hæc ſtudio inprimis ſummo tibi ſcito cavendum,
Janua ne vitrei reſeretur clauſa cubicli,
Perfectum induerint donec concluſa ruborem,
Facta ſui ſimilem generare aptiſſima fœtum.
Hinc dormitantis ne interpelletur amicæ
Cœpta quies, prius & tactum ne ſentiat ipſi
Quâm fuerit libitum, prohibet Rex ille ſophorum.
Illa incluſa ſuo, mox anguſtataque vaſe,
Mittere ſudorem incipiunt, ſubtilia in altum
Surgere, quoque magis rectore coquantur ab igne,
Spirituum fit majus eò fit fortius agmen.
Hortus es (illa eadem ſapientia Regia cantat)
Hortus concluſus, Fons, obſignatus, amœni
Flos horti, Fontis ſcaturigo viva fluentis
De Libano: Surge ô Aquilo, tuq; inſimul Auſter,
Surge, hortum perfla, rorent ut aromata, noſtrum,
Ecce mei vox dulcis adeſt venientis amici,
Montibus ecce ſalit, ſubſultat collibus ille,

Capreoli similis venientis ab ubere matris!
Mirus enim vitro junctorum motus, in altum
Jam surgunt, fundo jam mersa videntur in imo,
Sæpè resolvuntur, coëunt sæpè, ipsaque sese
Mortificant, vitam revocantque subinde fugatam,
Perfectum assumant donec putrefacta nigrorem.
Primum opus hoc nostri lapidis (corruptio quippe
Unius alterius generatio) nascitur unde
Corvinum caput, Æthyopum Rex caudaq; nigra,
Eclipsin Sole & Lunâ subeuntibus atram.
Nam simulae ingressa fuit satis aucta nigredo,
Illa picem exsuperans omnemq; nigredo nigrorem,
Materiæ facta est prægnatio vera, solutis
Corporibus, nigram generante putredine terram,
Principium (quod gaude!) operis. Negra scilicet illa
Hæc est, sed multùm formosa puella, sine alis
Est volitans Niger-ille-Albus (Nigredine namq; hâc
Occultata Albedo latet purissima) corvus
Vix aliud gravius; sed nec præstantius ullum est
Naturæ genetricis opus. Tibi sit modo curæ
Fœmineæ flos ille comæ, pennæque medulla
Corvinæ, nimio ne comburantur abigne.
Sic consummatâ Nigredine, fortior uno
Mulciber esto gradu, viridis successerit Atro
Dum color, & viridi pavonis cauda colori,
Illa omnes referens, sunt quotquot in orbe, colores:

Albedo

Albedo hos ſequitur, Vulcani tertiò adaucti
Viribus elicienda, gradusque ſubinde per omnes
Igne regenda, ſuam dum ſublimetur ad ἀκμὴν.
Non quævis etenim, ſed perfectiſſima tingit
Albedo, & radiis tinctum Lunaribus æquat,
Perfectum naturæ Ovum parientis, ab igne
Præſtans illæſum conſtanti albore metallum.
Succedit tandem concluſa albore Rubedo,
Cunctorum Lapidis noſtri ultimus ille colorum,
Suſcepti colophon & meta optata laboris,
Si juſto directa modo Vulcania flamma
Divinum pertexat opus feliciter. Ergò
Philoſophum prudens perge hîc moderarier ignem,
Perge augere gradu, ſubjectâ operoſus arena,
Perge, citrum donec videas flaveſcere fructu.
Tum porrò prudente tibi ratione regendus
Mulciber ille tuus: Rubeo pulcerrima vultu
Dum ſe, labe carens omni, Regina videndam
Offerat, auroræ ſimilis, cœloque micanti
Nec tamen hanc exire ſuo patiare cubili,
Cujus per nitidas tibi conſpicienda feneſtras,
Perfectum induerit niſi cum Rubicunda ruborem.
Intereà nimio ne vitrificatus ab igne
Spem Lapis exuſta fallat virtute, cavendum,
Juſtis decoctum gradibus ceu promovet ignis;
Sic opus immodico totum deſtruxerit æſtu.

Hinc tandem, Ductore Deo, prodibit in auras
Confectus Lapis, omnigenæ Rex ille medelæ
Invictis Panacæa potens virtutibus, unâ
Quâ non est toto Medicina salubrior orbe,
Pneumaticâ partes penetrans vi corporis omnes,
Sumpta vel unius saltem sub pondere grani.
Hæc ceu fumus apes, pravos ita corpore pellit
Humores, morborum abigit genus omne, malique
Radice evulsâ penitus, meliora reponit:
Immò aquilæ in morem renovat servatq; virentem
Flore juventutem, casuque perire maligno
Non sinit; ætatem nisi pleno clauserit ævo
Præfixa illa homini supremo à Numine meta.
(Mors communis enim, nec declinabilis ulli
Denique, mortali quisquis de semine cretus)
Hoc primævus Adam, prisci hoc medicamine Patres
Longævam sani duxêre in sæcula vitam.
Hoc sapientum ætas priscorum floruit, *ipso hoc*
Æternum meruit penu cum divite nomen.
Nullum huic quantum vis morbi incurabile monstrum
Dirus sive hydrops fuerit, scabiesvè leprosa,
Sive Podagra pedum, tortrix manuumvè chiragra,
Et quæ plura aliis sunt desperata medelis
Tormenta illa hominum, mors viva cadaveris illa,
Vivi & spirantis; nullum insuperabile nostro
Stat Lapidi; invicto cuncta expugnantur ab uno.

Illa

Illa aliorum etiam quos tempore pharmaca longo
Vix curant, paucis Hic ægros roborat horis.
O donum Medicina ingens, cui quicquid in orbe eſt,
Nil uſu tantum meret excellente trophæum!
Sed ſua ne impuris etiam in correcta metallis
Permaneat ſcabies leproſa; exſuta ſed omni
Naturæ vitio, ſummo afficiantur honore:
Pergendum ulterius, Lapidisque operatio noſtri
Multiplicanda, novas acquirat ut enthea vires.
Confectum ergò ſuæ Lapidem rursùm in fere Matri,
Quâ natus, ſalibus duplicato nempe duobus
Mercuriali utero, Fontinæ illi benedictæ,
Juſtoque inſertum ſub pondere philoſophorum
Concludat repetita novi cryſtallina cœli
Janua, ſpagyricò ſcitè obſignanda ſigillo.
Sic Matri inſertum, ſic pellucente receptum
Conclavi calefacta novis nova balnea prunis
Denuò ritè coquant, dum per genus omne colorum
Ordine materies deducta (id menſe vel uno
Abſolves, denis quod vix perfeceris antè)
Ex binis unum progignat denuo corpus.
Hujus eò fuerit virtus divinior omni
Purgando impuro, tingendis atque metallis,
Philoſopho recoquatur idem quò ſæpius igne.
Quem ſi cui liceat toties iterare laborem,
Suppeditante Deo longævæ ſecula vitæ,

Impurum omne orbis vel granum tinxerit unum,
Purius ut puro splendescat protinus auro.
Fermentum supereſt, Tincturam illa ultima noſtram
Particula ingrediens, penetrandi impura metalli
Certa viam indigitans fixato Ariadna tenore,
Liber ut impuro labyrinthi carcere Theſeus
Fulgentem regis mereatur ferre coronam.
Hæc ratione igitur fit Fermentatio tali:
Purgati ſublimè auri tenuiſſima fiat
Lamina, quam Lapidi thalamo Vulcanus in uno
Leniter aſſocier, poſt aucto fortior igne
Tres coitum noctes totidemque liquentia cogat
Continuare dies: Sic ſpiritualibus Aurum
Dotibus ornatum ſubtili cuncta vigore,
Obvia quæ fuerint impura metalla, penetrat.
Nil operatur enim Lapis, & nil tinxerit unquam,
Conjuncto fuerit niſi fermentatus ab Auro.
Conſimili gaudet ſibi, quo benè conſociato,
Ingreditur corpus Tinctura, ſuisque ſolutum
Sordibus impurum puro producit amictu.
Sic fermentati Lapidis, ſic ritè parati
Divinum hunc tandem tingendi in veneris uſum;
Una in millenas ſumatur portio partes;
Immò vel innumeras, prout multiplicata coquendo
Tinctura, ignitis fluxu miſcenda metallis;
Partus & ecce novus pretioſo nobilis Auro!

Affectu

Affectũ unum aliud comprendit quippe lubenti
Corpus, dissimili natum quantumlibet ortu.
Alterum in alterius transit, virtute coactum,
Naturam: hinc simile à simili natum exit in orbem.
Hoc Fermenti igitur bene qui medio utitur, omnis
Huic detecta patet Fixatio, ea unica, quâ non
Res omnes inter subtilior ulla creatas:
Hoc Granum Fundi est, quod Centrum nobile bile Mundi.
Hujus qui factus compos, grato ore Jehovam
Laudibus extollat, tanti qui muneris author,
Paupertas quod dira fugit, quod morbus, & atra
Tristitia; unde fluit largis sapientia rivis!
Tantum nempe bonum est Tinctura hæc nostra, per omnem,
Cui paribus nihil æquipares virtutibus, orbem!
Aureus hic imber Jovis est! hic spiritus ille,
Conservatricem mundi quo condidit arcam
Noah visitator! quo Templum & fulgida Templi
Vasa dedit Salomon toto celeberrima mundo!
Hic est, quo Templi protypon constituxerat ante
Moses, & multo radiantem erexerat auro!
Hic est; collapsam patriæ quo restituit rem,
Firmavitq; suis renovatam legibus Esdras!
Hic est, spiritibus qui prævalet omnibus unus,
Cunctarum quotquot gignuntur viscere rerum!

For-

Fortunæ dator ille bonæ, virtutis, honoris,
Pauperie penitus destructâ & mole malorum,
Omnia cum dulci largitur cetera pace!
Utq; ad vota bonis bona dat quæcunque, paratum
Et decus, & longæ felicia tempora vitæ;
Sic pravo à pravis si contemeretur abusu,
Æterno ingratos cruciandos devovet Orco.
His concluſa metris Lapidis myſteria ſacri,
Candide lector, habe, TESTAMENTUMQUE HADRIANUM:
Quod cujus cœptum conſcribi nomine, ſancto
Nomine nempe Dei, clauſum hoc ſolenniter eſto,
Huic, cœli ſuperos qui Rex altiſſimus orbes,
Quicquid & his tectum, moderamine dirigit almo,
Huic Artis largitori tam nobilis, & quæ
Gens hominum bona-cunq; tenet Jovæ omnipotenti
Sit laus, ſit cunctis ſæclorum gloria ſæclis!

FINIS.

UNI DEO ET TRINO GLORIA.